

Bilag

EU-Domstolens spørgsmål til besvarelse i retsmødet

18. september 2024

J.nr. 2022-9489

CAJ

EU-Domstolen har forud for den mundtlige forhandling i annullationssøgsmålet vedr. direktiv om passende mindstelønninger i EU (mindstelønsdirektivet) stillet nedenstående spørgsmål til deltagerne i retsmødet.

Spørgsmål til besvarelse i retsmødet

A. **Deltagerne i retsmødet** opfordres til at besvare følgende spørgsmål:

- 1) Hvorledes kan tilblivelseshistorien bag artikel 153, stk. 5, TEUF belyse begrundelsen for, formålet med vedtagelsen af og rækkevidden af denne bestemmelse?
- 2) Hvilke retlige kriterier skal anvendes til at afgøre, om foranstaltninger vedrørende aflønning af arbejdstagere inden for EU henhører under området »arbejdsvilkår« som omhandlet i artikel 153, stk. 1, litra b), TEUF, eller om de derimod er omfattet af udelukkelsen vedrørende »lønforhold« i artikel 153, stk. 5, TEUF? Er det i denne forbindelse nødvendigt at overveje, om der foreligger en »direkte indgriben« i fastsættelsen af lønningerne inden for EU?
- 3) Kan Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union (EUT 2022, L 275, s. 33) (herefter »det anfægtede direktiv«), henset til sit formål, sammenlignes med de direktiver, som Domstolen er blevet anmodet om at fortolke i sin praksis i dom af 13. september 2007, Del Cerro Alonso (C-307/05, EU:C:2007:509), af 15. april 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223), og af 10. juni 2010, Bruno m.fl. (C-395/08 og C-396/08, EU:C:2010:329), og som har til formål at sikre ligebehandling af forskellige kategorier af arbejdstagere?
- 4) Kan begrebet »organisationsret« som omhandlet i artikel 153, stk. 5, TEUF, navnlig i lyset af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, omfatte visse aspekter af »forhandlingsretten«? I bekræftende fald, hvilke aspekter kan der da være tale om?
- 5) *Spørgsmål til deltagerne i retsmødet, som ikke behandlede dette i deres skriftlige indlæg:* Kan artikel 4, stk. 1, litra d), og/eller artikel 4, stk. 2, i det anfægtede direktiv adskilles fra resten af direktivet?

Spørgsmål til Parlamentet, Rådet og Kommissionen: Hvilken betydning har det for dette spørgsmål, at den førstnævnte bestemmelse ikke indgik i Kommissionens forslag, og at indholdet af den sidstnævnte bestemmelse blev ændret i løbet af lovgivningsproceduren?

B. Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige opfordres til at besvare følgende spørgsmål:

Hvad er Deres opfattelse af Rådets argument i punkt 36 i svarskriftet, hvorefter »ingen af det anfægtede direktivs materielle bestemmelser, hverken alene eller samlet, kan definere tilstrækkelighed som et harmoniseret begreb, pålægge medlemsstaterne et specifikt mål for kollektiv overenskomstdækning for lønfastsættelse eller indføre et bestemt niveau for mindstelønninger, der skal opnås i hele [EU]«?

C. Parlamentet opfordres til at besvare følgende spørgsmål:

I punkt 26 i Deres duplik anfører De, at »løn som et arbejdsvilkår (og nærmere bestemt forbedring af lønningers tilstrækkelighed) [er] kernen i det anfægtede direktiv, som stadig pålægger medlemsstaterne forpligtelser til minimumsharmonisering (nemlig med hensyn til etablering af en ramme for fastsættelse af mindstelønninger), selv om de ikke selv fører til en harmonisering af mindstelønninger«.

Hvilken betydning kan disse forhold have for vurderingen af, om det af Parlamentet foreslåede kriterium om »direkte indgriben« i fastsættelsen af lønningerne inden for EU er opfyldt?

D. Den Franske Republik opfordres til at besvare følgende spørgsmål:

Det fremgår af punkt 21 og 22 i Deres interventionsindlæg, at for det første definerer det anfægtede direktivs artikel 4, stk. 2, ikke den tærskel for kollektiv overenskomstdækning, som skal nås, for det andet er tærsklen på 80% ifølge 25. betragtning til dette direktiv kun en indikator, der udløser forpligtelsen til at udarbejde en handlingsplan, og for det tredje indeholder artikel 4, stk. 2, ikke yderligere detaljer om den præcise karakter af handlingsplanen og de foranstaltninger, der skal træffes, som fortsat er overladt til medlemsstaternes og arbejdsmarkedets parterers frie skøn.

a) Hvad er på baggrund af disse forskellige forhold det normative indhold af artikel 4, stk. 2?

b) Hvorledes hænger 25. betragtning, hvori det anføres, at tærsklen på 80% for kollektiv overenskomstdækning kun bør forstås som en indikator, der udløser forpligtelsen til at udarbejde en handlingsplan, sammen med ordlyden af artikel 4, stk. 2?